

RUSKI INWALID

Ś R O D A.

7 Stycznia 1820 r.

C Z Y L I

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Ameryka Północna. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga 7 Stycznia.

Między licznymi instytutami naukowymi tak kosztem rządu iak przez osoby prywatne w stolicy tutejszey utrzymującemi się, zaszczytnie odznacza się pensja szlachezna Barona *Chabot*. Mąż ten w wielu biegły naukach, również przez gruntowne wiadomości swoje, iak łagodny i uprzejmy charakter, oraz trafny wybór nauczycieli powszechną zyskał ufnosć. Rodzice zaięci prawdziwie, najdroższem dla dzieci swoich dziedzictwem, to jest porządkiem ich wychowaniem, znaleźli w nim człowieka, który należycie zadawalnia ich w tey mierze życzenia. Popisy publiczne wychowujące się w jego instytucie młodzieży, odbyte w dniu 30 z. m. dały poznać licznie zgromadzonym znakomitym i światłym osobom, iak wiele taż młodzież w rozmaitych postąpiła naukach.

Nie jest moim zamiarem wchodzić w szczegóły tyczące się tey szkoły, szczerę albowiem obręby pisma tego niepozwalają mi nad tym chociaż zapewne przyjemnym dla publiczności rozwodzić się przedmiotem. Lecz niech mi wolno będzie w jednym tylko względzie tak zacnemu nauczycielowi iak godnym iego uczniom oddać należną sprawiedliwość. Z prawdziwym ukontentowaniem czytałem przełożoną z francuzkiego na ięzyk rossyyski książkę pod tytułem: *Nagroda mężów uczonych, czyli podnieta dla młodzieży*. Należycie oddane myśli, styl płynny, przyjemny i w niczem wzorowi nieustępujący, zdawał się być owocem pracy człowieka, zgruntu oba ięzyki i niepospolite posiadającego wiadomości; lecz iakże przyjemnie zadziwiony zostałem, kiedy odwróciwszy pierwszą kartę miasto nazwiska tłumacza znalazłem, że to jest rozrywka uczniow najmłodszych pensyi Barona *Chabot*. Przebiegając kolejno artykuły tey książki, spostrzegłem pod każdym nazwisko tłumacza: a te są

następujące: Baron Alexander Wrangel; Borys Karamzyn; Alexander Jskrzycki; Alexander Demidof; Alexy Gotochwastow; Jerzy Lerman-tof; Hilaryon Wasilecykof; Gothard; Libhard; Paweł Mitaszewski; Xiążę Sergiusz Gallicyn; Baron Klemens Bohd; Dimitr Kobylin; Mi-chiał Sottykof. — Tak piękne początki, przyno-szą pociechę nauczycielowi, zaszczyt uczniom, a rodzicom i kraiovi nayprzyjemniejsze czy nią nadzieie.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Frankfurtu, 28 Grudnia.

Wyciąg z listu prywatnego z Londynu.

„Widząc z prawdziwym smutkiem, iż okoli-
czności i wydarzenia których teraz naocznie-
mi tu jesteśmy świadkami, w tak przesadzonej
i rzec można olbrzymiej w dziennikach wa-
szego kraju są wystawione postaci, oraz, że
takie wieści mogłyby do tego stopnia zatrwo-
żyć osoby mające kapitały zlokowane w ban-
kach naszych, iżby się nawet chciały pozbyć
ich za naylichszą cenę, mam za powinność prze-
słać W Panu niektóre szczegóły wszystkiego
tego, co się tu dzieje, chcąc przeto zmniejszyć
przynajmniej jeżeli niemożna zupełnie odwró-
cić tę próżną obawę, a oraz dowieść, że fun-
dusze Anglii są równie pewne, bezpieczne i
stałe iak i pierwiej były.

„Jeżeli należy wierzyć wieściom biegającym
o naszym kraju na lądzie, jesteśmy na progu
strasznej rewolucji; lecz dzięki Niebu nietylko
dalecy lecz i zupełnie jesteśmy od tej klęski
bezpieczni. Niemożna wprawdzie powiedzieć,
aby te ustawiczne zgromadzenia ludu niebyły
przykre i niemiłe; lecz znowu kiedy zwróci-
my uwagę na trzech czyli czterech wszystkich
tych nieładów sprawców (gdyż zawsze tylko
ciż sami Jchmość zwołują te zgromadzenia
ludu) łatwo się przekonamy że skutki
iakie stąd wyniknąć mogą, w żadnym wzglę-
dzie nie są tak straszne, iak ie wystawiają pi-
sma publiczne.

„Hunt na przykład, który iest naypierwszym
w tym zawodzie bohaterem, pokazał oddawna
swój obmierzły charakter i tyle już nadużył
poręk, iż ani mu szukania i przedstawiania ich
więcey niepozwoła, ani się nawet znajdzie kto
kolwiek taki, coby się ieszcze na to chciał
odważyć.

„Tistlewood był porucznikiem w marynarce;
lecz zła konduita była przyczyną, iż wyrzucy-
nym został ze służby.

„P. eston niezym innym nieiest iak mydlar-
zem piakiem, a Watson aptekarzem bankru-
tem.

„Pierwiej kiedy ieszcze handel nasz niebył
osłabiony i rękodzielnie dostarczając robotni-
kom zatrudnień nie pozwalały czasu do pró-
żnowania i zbierania się na zgromadzenia, nikt
o tych przewodnikach niesłyszał. To osła-
bienie stosunków handlowych było poniekąd
przewidzianem po nagłej przerwie wojny
dwudziestu trzech letniej, podczas której An-
gliia prawie wyłącznie trzymała w ręku ster
handlu całego swtata; pokoy zaś prawdziwy,
niepierwiej się począł iak po wyściu wojsk
sprzymierzonych z Francii.

„Widzieliśmy rozmaite epoki zamieszek, iak
n. p. za czasów Wilkesa, Lorda Jerzego Gor-
dona i t. p. Zamieszanie zaś czyli raczej bunt
maytków na flocie w Sheerness, świeżo ieszcze
tkwi w pamięci naszej i iak wiadomo, to wy-
darzenie wcale nieprzyjemnymi zdawało się
grozić wypadkami.

„Z tem wszystkim żaden z tych nieładów
smutnych niewydał skutków, niemamy przeto
czego się obawiać i w okolicznościach dzisiej-
szych. Polegając z prawdziwą ufnością na
środkach przez rząd nasz przedsięwziętych i na
sposobie myślenia znakomitszych obywateli,
pewni iestemy, iż wszystkie niegodziwe zama-
chy wniwecz się obrócą bez uszkodzenia by-
najmniej kraiovi i konstytucji. Ostatnie zgro-
madzenie ludu odbyte w stolicy tutejszej było
wcale nikczemne; bo chociaż składało się z
3000 blisko nayniższej klasy pospólstwa; lecz
i tego większa półowa samą tylko powodowa-
na ciekawością przyszła. Nadto, wielkie nieu-
kontentowanie i nieporozumienie się zachodzi
teraz między samemi podburzycielami, ato z
powodu skargi zaniesionej przeciwko ich na-
czelnikowi, (Huntowi) który iak powiadają,
nienaylepiej miał nżyć sum niektórych sobie
powierzonych i z tego zarzutu wcale się nie-
usprawiedliwił. Spostrzegamy już zbawienne
skutki środków przedsięwziętych przez Izby
parlamentowe, a niema wątpliwości że przyię-
cie podanych w tej mierze nowych billów po-
wróci zupełną spokojność.

„Przez czas nieiaki spadły były znacznie pa-
piery nasze; lecz to było skutkiem fakcyi spe-
kulantów, odkryto źródło skąd złe pochodziło

przytłumiono je, i żądany porządek znowu powrócił.

»Spodziewając się że te szczegóły będą WPanu przyjemne i że je zechcesz komunikować przyjaciółom swoim, mam honor być &.

AMERYKA PÓŁNOCNA

z Nowego Jorku, 24 Listopada.

Gazety nasze między innem opisują następujący wypadek: Na iedną z plantacji w okolicach St. Jago na wyspie Kuba znajdującą się, sprowadzono niedawno ośm kupionych niewolnic murzynek. Wszystkie były niezmiernie smutne; wszelkie rozweselenia które właściciel dla ich rozerwania wymyślał, żadnego na nich nierobiły wrażenia. Murzynki te zdawały się bydz na wszystko obojętni i nowy ich właściciel już począł był załować że ie kupił. Pewnego poranku iedna z tych niewolnic przyszła do niego prosząc o drwa dla ogrzania się przy ogniu. Należy wiedzieć że ogień nawet i w spiekłej strefie Kuby jest iedną z koniecznych potrzeb murzynów. Prośba była zadowolnioną: dano im dREW ile chcieli. Wtenczas ułożyły wielki stos własnymi rękoma, i gdy ten był należycie skończony, poczęły skakać koło niego i spiewać. Ciągnęto się to do zachodu słońca, to jest do zmroku, kiedy już potrzeba zapalać ogień—iakoż i stos ten był już zapalony, a z powiększeniem się ognia powiększała się wesołość tańczących murzynek. Nakoniec, kiedy dym gęsty wzbijał się już pod obłoki, ucichło śpiewanie, tańce się skończyły i nieszczęśliwe murzynki uściskawszy się po raz ostatni, spłoty się w łańcuch i rzuciły się w ogień.

ROZMAITOŚCI.

Skutek nieprzezorności.

(prawdziwe zdarzenie.)

Podeczas zwołania deputatów do Paryża dla obchodu rocznicy wzięcia Bastylii roku 1790 Sierpnia 15 dnia sławny Bailly, niesmiertelny autor *Historji astronomii*, będąc w tę porę merem stolicy, opowiadał iednemu z mych przyjaciół następnę zdarzenie za prawdziwość uręczając honorem:

Pewny deputat młodzieniec ledwo mający lat dwudzieścia, po północy powrocał z biesiady do domu. W iednym zaułku postrzegą przystoynie ubraną kobitę, która siędząc na małym słupku, iakie za zwyczaj bywają przy bramach, głośno płakała i szlochała narzekając na los nieprzyjazny. Młody człowiek idąc za pierwszym poruszeniem swego

serca, rozkazującego mu pospieszać na ratunek nieszczęśliwych a zwłaszcza płci słabej, natychmiast zbliżył się do strokanej niewiasty, ofiarując swoją pomoc i usługi. Dama której twarzy w ciemności młody człowiek nie mógł rozpoznać, przyjemnym głosem dziękowała mu za dobrowolne poświęcenie się, dodając, iż nie nie żąda od niego, iak tylko żeby był łaskaw, pomógł iey znaleźć stancyą do której żadną miarą trafić nie może, będąc niedawno zamieszkałą w Paryżu; opowiedziała mu przy tem: że będąc u iednej przyjaciółki na wieczery, odmówiła kilku kawalerom, którzy się ofiarowali iey przewodniczyć, spodziewając dostać remizę, lecz się zbłąkawszy w krętych uliczkach, zostaje teraz w największym strachu. Grzeczny kawaler podał rękę damie i natychmiast poszli szukać mieszkania, które nie tak łatwym było do znalezienia, ponieważ dama zapomniała nazwisko ulicy. Wkrótce przy świetle latarni, postrzegł młody człowiek iż dama którą miał szczęście prowadzić, była nadzwyczajney piękności, i w samym kwiecie młodości. Rozmowy iey pokazywały dowcip, dobre wychowanie i zdrowy rozsądek, ubior oznaczał dostatek; więc młodzieniec ledwo się posiadał z radości, nagadał iey mnóstwo grzeczności, oświadczał śmiało, iż to zdarzenie na wieki zostanie wyrytym w iego sercu i pamięci, ani też widział piękniejszą kobietę. Dama zachowała skromne milczenie, na te porywce wylanie rodzącej się miłości, zwracała rozmowę na inne materyje, okazując dobry ton, znajomość swiata i nieskazitelność obyczajów. W końcu błąkając się tu i owdzie więcej godziny, dama poznała dom swój; dziękując grzecznemu swemu przewodnikowi, prosi go weyść do pokoiów, mówiąc: że bardzo było by z iey strony nielitościwie, gdyby odmówiła spoczynku ne krótką chwilę temu, który podjął dla iey tak wielkie trudy. Wchodząc na schody, dama się uskarżała na swych ludzi, iż zaniedbali utrzymać swiatła do iey powrotu, tym czasem weszli do pokoiów, gdzie było także ciemno iak na schodach. Wtedy dama ieszcze bardziej narzekając na ospałość służącej, prosi kawalera zaczekać na moment, póki by poszła poszukać i rozbudzić ludzi; wychodząc przymknęła drzwi, i młodemu człowiekowi zdało się że zakręciła kluczem. Powziąwszy nieiaką wątpliwość, zaczyna omackiem szukać wyścia, i zbliżając się do łóżka czuie mały opór pod nogą, się-

ga ręką pod łożko i dotyka—zimny trup we krwi zboczony. W okropnym strachu i rozpaczony dopada do drzwi, i natężając siły, odrywa zamek na szczęście słabo osadzony, wybiega na korytarz i gdy już ma schodzić ze schodów, słyszy rozmawiające osoby na dole, a które już wstępowały na górę. Przestraszony młodzieniec przytulił się do ściany, utrzymał oddech, żeby nie być postrzeżonym, i słyszy następną rozmowę, między kobietą którą wprowadził i nieznanym mężczyzną.

Mężczyzna. Słuchaj niegodziwa, gdy i dnia dzisiejszego dostawisz mnie podobną zdobycz, jak tych dwóch hołyszów których zamordowałem we dwa przeszłe wieczory, to skończę na tem że, ci samey skrucę głowę, żebyś nie nadużywała moiej ku tobie powolności i lepiej byś umiała poznać ptaszków, których łowisz w twe sidła.

Kobieta. Wierzajmi, że chłopiec którego dzisiaj przyprowadziła, wynagrodzi nas za dwóch przeszłych. Jest to syn bogatego negocjanta i niedawno przybyły z Lugdunu do Paryża. Bardzo suto ubrany i żeby nawet nie miał przy sobie pieniędzy, pierścienie i dwa zegarki, za spokoią ciebie na dzisiaj.

Przemowiwszy te słowa, przeszli mimo. W ten czas nieszczęśliwy młodzieniec, dowiedziawszy się o losie który go czekał, wylatnie bez pamięci na ulicę i przebiegłszy kilkaset kroków, z wysilenia i ze zbytku gwałtownych poruszeń, pada bez zmysłów. Na szczęście właśnie w tę porę przechodzący patrol, zaniósł go na ratusz, gdzie za pomocą lekarzy przywrocony został do życia. Natychmiast z rana wzięwszy z sobą oddział żondarmów idzie szukać miejsca, gdzie okrutna syrena chciała go zgładzić ze swiata, lecz ciągle szukając przez kilkanaście dni, nie mógł przypomnieć domu i mieszkania w którym go spotkał tak okropny przypadek. Idąc razem z kobietą, nadto był zaięty pięknoscią

zwodzicielki, swoją miłością i wyszukaniem dobranych wyrazów, żeby mógł się zajmować położeniem miejsca; wychodząc zaś, strach odebrał mu wszelką przytomność; więc szukanie i scisle badania policji zostały bez skutku i zbrodniarze na ten raz uszli sprawiedliwej kary.

Niech to zdarzenie zostanie w pamięci u ludzi którzy zbyt łatwo wierząc, oświadczeniem wędrujących piękności, bez rozwagi wchodzą do nieznanomych domów, Nie jeden przypłacił życiem nieroztropność swoią, i ieszcze może nie jednego spotka los tak okrutny, gdy pogardzając rozsądkiem, póydzie za natębnieniem namiętności, które zazwyczaj strącają w przepaść swoje ofiary.

— Gazety niemieckie zawsze ieszcze napełnione są szczegułami o wybrzeżeniach Renu, Dunaju i innych rzek.—W Frankforcie 25 z. m. woda zalapiała już pierwsze piętra domów nad brzegiem zbudowanych, a po ulicach niektórych pływano w czółnach. O parę godzin drogi od tego miasta pojazd jak powiadaią gońca rossyyskiego pędem wody był wyrwcony i zaniesiony do rzeki; jednakże podróżnego i koni wyratowano pomyślnie. — Podobnież smutne wieści dochodzą z Hollandyi: koło Arnheim rzeka Ren wezbrała przez jedną noc na 24, a dnia następniego ieszcze na 35 cali. Piszą z Magdeburga, że i Elba niezmiernie się podniosła.

— Zmyślone rozkazy porosyżane przez ludzi złośliwych do rozmaitych prowincji w Hiszpanii, sprawiły wielkie zamieszanie we wszystkich klassach mieszkańców pierwey nim spostrzeżono podeyście. Szanowni oycowie kapituł klasztornych nie uszli także powszechney trwogi. Jeden z nich jako przełożony pewnego klasztoru w Grenadzie, miał być porwany i pod strażą wojskową do twierdzy zawieziony. Wojskowym obiecywano nagrody i większe rangi; Gubernator toledski odebrał być uwolnienie od służby i rozkaz stawienia się u dworu dla zdania sprawy z czynności swoich, a wojsku stojące na granicach portugalskich otrzymały rozkaz wstąpienia do tego Królestwa!

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.